

faa med stor Styrke fra en af Forslagsstillerne Sides blevet udhævet, at det maa ansees for at være i statsoeconomisk Henseende uheldigt og ligeoverfor de enkelte Personer uretfærdigt, at gjøre en saa stor Forskjel imellem de forskjellige Arvinger. Men erkjender det ærede Medlem dette, saa seer jeg ikke, hvorledes Forslagsstillerne have kunnet komme til denne § 9, hvorved Ubilligheden gjøres, jeg kunde næsten sige skrige; thi den Son, der skal have hele Fideicommisscapitalen, det er ham, som yderligere forlods skal kunne faae de to Trediedele af det Jordegods, der er indbundet for Fideicommisscapitalen, saa at han altsaa paa en Maade vil kunne komme til at faae fem Sjettedele af den hele Formue, der falder efter Lehnssbesidderen, deels i Egenkab af Lehnssbesidder og deels i Egenkab af Privatmand i Almindelighed. Nu er det Tilfældet ved mangen en Leilighed, at den Haardhed, som fremtræder ifølge den gjældende Bestemmelse derved, at ved Successionen af Lehnssbesiddelser Gen tager Alt, og de Andre Sretet faae, udjævnes i høj Grad derved, at Lehnssbesidderen ved Siden af sin Fideicommissgods har Allodialformue, hvoraf han kan give sine øvrige Arvinger. Men Tanken her i § 9 gaaer i den modsatte Retning, naar man synes at ville begunstige dette, at Lehnssbesidderen skal kunne give to Trediedele af sin Allodialformue, der nu bestaaer i Jordegods, til den, der faaer Fideicommisscapitalen. Jeg skal endnu sige til, at det forekommer mig, at der heller ikke er nogen Grund til at drive Begunstigelserne mod Lehnssbesidderne osv., der ville skaffe sig gode Eiendomme paa billige Villkaar, saa vidt, at man lader ogsaa Statskassen lide derunder. Jeg forstaaer ikke den overordentlige Begunstigelse, at samtlige Afgifter, som tilfalde Statskassen ved den Slags Transactioner, skulle bortfalde, jeg forstaaer ikke, hvorfor disse Borgere mere end alle andre skulle kunne gjøre gode og fordeelagtige Handler uden at betale de bestaaende Afgifter. Om man bør beholde disse Afgifter i det Hele taget, er et andet Spørgsmaal, men saalænge de bestaae, er der ingen Grund til, at de ikke

12te November.

ogsaa skulle ydes i dette Tilfælde. Og Fri tagelsen vil, saaledes som § 6 er affattet, ikke blot komme Besidderne tilgode, men tildeels ogsaa den, til hvem han overdrager sin Eiendom; dette synes mig dog at være at gaae for vidt. Det hedder nemlig, at de Obligationer, som Besidderen udsteder for Capitalen, og som skulle blive indstaaende i Eiendommen, kunne udfærdiges paa ustemplet Papir og thinglæses med Fortrinnsret fremfor alle senere Behæftelser paa vedkommende Eiendomme og Forpligtelse for ham og efterfølgende Eiere osv.; det er altsaa slaaet fast for alle efterfølgende Eiere, og man maa vel saaledes antage, at de ikke ere forpligtede til at udstede ny Obligation. Man har saaledes udstrakt Begunstigelserne endog til de fjerneste Efterkommere i dette Forhold paa Statskassens Bekostning. — Jeg skal endnu kun gjøre en lille Bemærkning, hvormed jeg vil slutte. Det hedder i § 8, at Godset skal være Besidderens frie Eiendom, saasnart Capitalerne ere indbetalte, og de for disse meddeelte Tilstaaelser eller, hvor Saadant benyttes, de i § 6 omhandlede Obligationer ere thinglæste. Jeg skal henstille, om det ikke er noget Eiendomme ligt her at betinge Kjøberens frie Eiendomsret over den Jord, som han har kjøbt og maaffee betalt heelt ud, af, at han har faaet en Tilstaaelse derfor, og af, at denne er thinglæst. Dette er i alt Fald noget Usædvanligt.

Justitsministeren: Begge de ærede Ordførere for Forslagsstillerne have fremført og anbefalet dette Lovforslag som en Gjennemførelse af Grundlovens § 93, og den ærede Taler, som nu satte sig, har meent, at der i denne Omstændighed i ethvert Tilfælde var et fyldestgjørende Forsvar for det foreliggende Forslag. Hvis det nu virkelig var saa, at Tiden til at gennemføre denne Grundlovsbestemmelse var kommen, og det var lykkedes de ærede Forslagsstillere at finde den rette Maade at gennemføre den paa, saa forelaa der ganske vist heri en ikke ringe Behæftelse mod Regjeringen. Det forekommer mig imidlertid, at Bevistet i saa Henseende er bristet